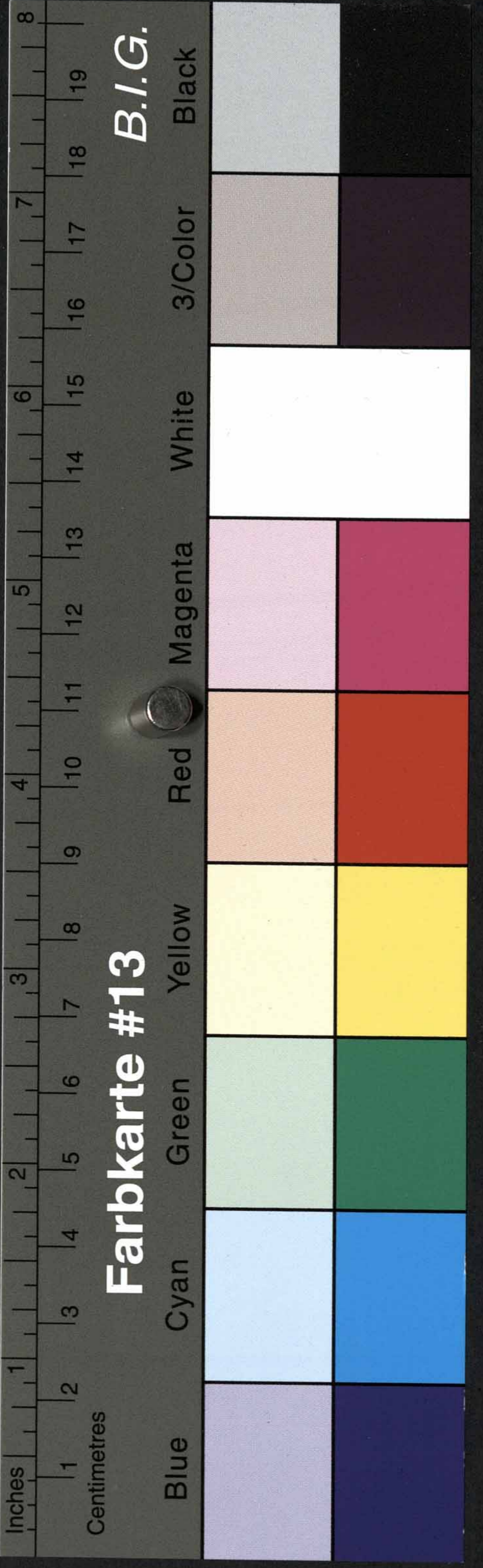

S. Pater abest his diebus octo iam, ego dudum
 duxi Barbaram ultimam meam, Confessus sum primum
 homo nro Virgilio, mox D. Doctori Engelbrando aliisque
 quibusdam, qui intercessuram promiserunt cu[m] pr[ae]cederet
 Mater perpetuis lacrymis sese irrigat, modesta v[er]o in
 me hominum omnium calamitosissimum si pater eisdem
 modis me tractare perget, et illa suo more vivet, Conradum
 in his regionibus prostratum videris. O mihi Vadriane si scias
 quod vix morer apud me cognoscere quod sum omnibus circumis
 expositus, quod nusquam fides sit si ego admovear, Statueram
 exilium eligere nisi comitibus pariter auscasset a proposito
 In his itaque rebus duo haec nota mea sunt ut extreme
 indigentium ut parentes exuant, parentes mihi, atque
 prostrant quo velint, Felix non potero esse ex aliqua
 parte si haec non fuerint, Adesto meum solatium mihi Vadriane
 ut Conradum tuum vel solatio inuis, ne me ipsam vel
 exilio et vel mentula exorsione puniam, Adesto ut
 oculos meos a continuis lacrymis, cor ab inassabilebus
 calamitatibus liberet aliquodiu. Curam infirma,
 Pomponius quattuor ab Andrea Cratandro ut puto missos
 cui tradam nescio, Perplacent, gaudetis credo ubi accipietis,
 Quia ipse affert munuscula omnium quotquot agunt charissime.
 Veni cum sorore, adfuit Virgilia Dorothea et Margaretha
 nemo est qui vos non expectet praesertim ex nostris, Ibinus
 ad Erasmus. Vale felicissime. Vi Februarij
 Anno 1522.

C. Grebelius nisi venias
 Vadriani Perduellus

D. Doctori Ioaehio
Nadcamo viro vnde vnde
clarissimo, affini tra
rissimo.

